

gött hagyja, hisz a vertikális tengelyen haladva a végtelen felé indul. A basarai értelmzés szerint Jézus volt az, aki ezt az utat mindkét irányba megtette. Isten küldötteként belépett a „történelem/játék” zárt világába, hogy bejelentse a Véget, és egy új élet kezdetét.²²

Amikor becsukjuk a könyv fedőlapjával a basarai terek szövegét, játékának teréből is kilépünk. Mivel kiokított minket az álvilág teremtésének rafinált fogásaiból, szemlélőként kívülre kerülve, a szöveg által kijelölt középpont és a köré rajzolt létezés tere már csak egynek tűnik a tér számtalan sok pontja mellett, és lassan el is tűnik közöttük. A felismerés nem okoz csalódást, mert az ígélet sem volt más. Basara nem Igét hirdetett, csak játszott, és mi nem Igét hallgattunk, csak részt vettünk a játékban. Ahogy a szöveg teremtette játéktér megnyílt és becsukódott előttünk, megmutatkozott a játszás lehetősége, a választás lehetősége és a szabálytalanság lehetősége. Azáltal, hogy az egy térbe kerülő igazság és misztifikáció értéke kiegyenlítődik, ismét felébred a rácsodálkozás képessége egy tágabb világra. Ezáltal beteljesül a szöveg kiterjedés vágya, és a játék hitelességet és teljességet nyer.

²² Uo. 80. o.